Р Е Ш Е Н И Е
№ 4160

гр. София, 23.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 36 състав,**
в публично заседание на 22.05.2014 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2557** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 215 от ЗУТ .

Образувано е по жалба на М. Д. С., Ц. И. Д., С. Д. Ф. и В. Г. Г. срещу заповед № РД-09-04-006 от 05.05.2010 г., издадена от кмета на район „К.“, Столична община. С оспорената заповед кметът на район „К.“ е учредил право да се прокара отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура до обект „Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община, м. С., район „К.“ за подобект „Промишлен и противопожарен водопровод – II етап“, в землището на [населено място], район „К.“, [населено място]. Със същата заповед е наредено на титуляра на учреденото право на прокарване на отклонение от общата мрежа на техническата инфраструктура – Столична община, да не влошава условията за застрояване на поземления имот, както и да засяга разрешени строежи или съществуващи сгради в имота, през който е учредено правото на прокарване на отклонение от общата мрежа на техническата инфраструктура.

Жалбоподателите оспорват заповедта като незаконосъобразна и нищожна. Не са наведени конкретни доводи в тази насока.

Ответникът – кметът на район "К." при Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Р. намира жалбата за неоснователна. Претендират се разноски.

Заинтересованата страна – Столична община – редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Видно от представените по делото известия за доставяне (гръб на л. 38, 39, 43 и 47), обжалваната заповед е получена от М. Д. С. и Ц. И. Д. на 25.05.2010 г., а от наследодателя на В. Г. Г. и от С. Д. Ф. – на 30.05.2010 г. В известията за доставяне е изписан номера на писмото което се изпраща, като от представените по делото писма се установява, че със същите е съобщено на жалбоподателите за обжалваната заповед и им е изпратено копие от последната. Видно от датата на пощенското клеймо поставено върху плика, с който е подадена жалбата се установява, че последната е изпратена на 19.10.2010 г. В обжалваната заповед не е указано в какъв срок може да се обжалва поради което и в съответствие с чл. 140, ал. 1 от АПК, срокът на обжалване се удължава на два месеца. За жалбоподателите С. и Д. този срок е изтекъл на 26.07.2010 г. (тъй като 25.07.2010 г. е ден неделя – неприсъствен ден), а за жалбоподателите Г. и Ф. – на 30.07.2010 г. (присъствен ден).
Жалбата е подадена от легитимирани да обжалват лица, извън преклузивния срок, но в същата са изложени доводи за нищожност на заповедта, което искане в съответствие с чл. 149, ал.5 от АПК не е обвързано със срокове, поради което същата е допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.

Не се спори между страните, че жалбоподателите са наследници на Н. И. В. чийто имоти с №№ 023006 и 010451 се засяга с учреденото право на прокарване на мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Това се установява и от представените по делото удостоверение за наследници на Н. И. В. от 11.02.2010 г., удостоверение за наследници на Г. В. А. от 06.01.2012 г. и Справка за разпределението на дължимото се обезщетение. С решение № Z-16/26.02.2010 г. на комисия по чл. 210 от ЗУТ към район „К.“, Столична община е определен размера на дължимото обезщетение на Н. И. В. (или правоимащи наследници), собственик на имоти с № № 023006 и 010451, сумата от 31,13 лв. за първия имот и 221,36 лв. за втория. С влязло в сила съдебно решение № 4501/05.07.2013 г. по адм.д. № 3909/2012 г. по описа на АССГ, II отд., 28 състав, е изменено Решение №Z-16 от 26.12.2010 г. на Комисия по чл. 210 от ЗУТ при район "К." – СО, одобрено от кмета на р-н "К." при Столична община, в ЧАСТТА МУ, с която на наследниците на Н. И. В. е определен размер на обезщетение от 31,13 лв. за 9 кв. м. от имот № 023004 и за засегната част от 64 кв. м. за имот № 010451- 221,36 лв., представляваща цената на ограниченото вещно право на прокарването на трасе на обект "Промишлен и противопожарен водопровод –II етап" към Интегрираната схема от съоръженията за третиране на битовите отпадъци на СО, м. С., р-н К. и е увеличен размера на обезщетението от 31,13 лв. на 41,17 лв. и от 221,36 лв. на 292,75 лв.
Правото на прокарване на отклонения от мрежи и съоръжения през чужди поземлени имоти се учредява със заповед на кмета на общината по реда на чл. 193, ал.3 и ал.8 от ЗУТ при кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/ не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти; 2/ друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно; 3/ цената на учреденото право е определена по реда на чл. 210 от ЗУТ и е заплатена преди издаване на заповедта.
В съответствие с § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, кметът на общината може да предостави

свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. Със Заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на Столична община, т. III.4., на кметовете на райони на Столична община са предоставени функции да издават заповеди за учредяване на право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди поземлени имоти на основание чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, какъвто е и процесния случай. Обжалвната заповед се явява постановена от компетентен по материя, по място и по степен административен орган и не е нищожна.

Следователно, не е налице твърдяната от жалбоподателите нищожност, тъй като се касае за валидно издаден административен акт. В хода на настоящото производство не се установиха други нарушения на оспорената заповед, които да водят до обявяването и за нищожна.

При този изход на спора, на ответника, на основание чл. 143, ал.4 от АПК, следва да се присъди сумата от 600 лева – юрисконсултско възнаграждение в съответствие с чл. 8, ал. 2, т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд – София - град, II отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. С., Ц. И. Д., С. Д. Ф. и В. Г. Г. срещу заповед № РД-09-04-006 от 05.05.2010 г., издадена от кмета на район „К.“, Столична община.

ОСЪЖДА М. Д. С., Ц. И. Д., С. Д. Ф. и В. Г. Г. да заплатят на Столична община, [населено място], [улица], сумата от 600 /шестстотин/ лева - разноски в настоящото производство.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: